

til, at dette er Noget, der ikke har viist sig her i Landet; thi man maa under saadanne Forhold se ud over Landets Grændser og undersøge, hvorledes Forholdet stiller sig i saadanne Stater, hvor man er gaaet den Vej, som er foreslaaet af den ærede Forslagsstiller. Jeg vil da navnlig henvisse til et Land, som man hyppig taler om, nemlig Amerika, hvor det er bekjendt nok, at Valgene drives yderligere end paa noget andet Sted, og at Kapitalisterne spille en større Rolle end i noget andet Land. Man kan læse i hver anden Avis, hvorledes den og den store Bedrager er greben i Bedrageri, men hvorledes han ved Kapitalens Hjælp har vidst at sikke sig saaledes, at man med en til Visshed grændsende Sandsynlighed kunde sige, at det vilde blive umuligt at ramme ham. Frugten af den Folkelighed, der er breven i Amerika, har ført til, at Dommerpladserne ere blevne Gjenstand for Balg, hvilket atter har ført til, at det er politiske Venner, der kunne komme til at afgjøre en saadan Sag, saaledes at den Personlighed, der har forset sig mod Loven, kan indtage en nogenlunde sikker Stilling, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, naar han tilhører en saadan politisk Side og sympathiserer med det Parti, som i det givne Tilfælde er ved Været. Ser man hen til det Land, som ligger nærmest ved os, nemlig Lydsland, da vil det findes, at den Retning, som den ærede Forslagsstiller i stærke Udtryk udtaler sig imod, og som han siger, at han ikke paa nogen Maade vil sympathisere med, uagtet han søger at fremme Love, som det paagældende politiske Parti fremkommer med, netop i disse Dage spiller en betydelig Rolle hos vore Naboer mod Syd. Naar dette ikke finder Sted hos os, søger jeg Grunden dertil i de to efter min Mening heldbringende Bestemmelser, som findes i Grundloven, nemlig Aldersgrænsen paa 30 Aar, som først tillader Borgerne at deltage i det politiske Liv, naar de have naaet en vis Modenhed og Indsigt og ere komne til en Alder, hvori de ikke saa let blive et Bytte for Illusioner og ikke saa let lade sig paavirke af de forskellige Agitationer, som aldrig ville kunne forebygges, og dernæst det, at Valgermassen, som den er nu for Tiden, i det Hele bestaar af Personer, som have den Værdighed, der kænkes et Menneske, naar han har set i Stand til at hjælpe sig frem ved egen Kraft. Det er efter min Mening Begyndelsen til at nedbryde den heldige Sammensætning af Valgerbefolkningen, naar man gaar den Vej, som det nærværende Lovforslag tilsigter, og det er efter min Mening ingen Indvending at sige, at Lovforslaget kun i ubetydelig Grad vil faae Indflydelse paa Valgermassens Sammensætning; thi naar dette er Tilfældet, er der jo heller ikke praktisk Trang dertil, og jeg tror derfor, at det kun kan betragtes som et Program, som en Anerkjendelse af, at man hidtil havde begaaet

Uret. Men netop fordi det efter min Opfattelse maa betragtes paa denne Maade, anser jeg dette Lovforslag for at være fordelagtigt. Men der er dernæst et andet Synspunkt, som efter min Mening ogsaa maa fremdrages, og som, efter hvad det forekommer mig, ikke er blevet fremdraget tilstrækkelig, nemlig hvorledes Sagen stiller sig fra de paagældende fattige Klasses Standpunkt. Det siges, at det er Uret mod dem ikke at indrømme dem politiske Rettigheder i Lighed med deres Medborgere. Jeg tror, at hvad denne Samfundsklasse væsentlig trænger til, er materiel Hjælp, er Brød, men dette kan den ikke faae derved, at man giver den politiske Rettigheder. Jeg tror fremdeles, at Bestræbelserne fra deres Side, som gaa ud paa at attraa politiske Rettigheder, fremkomme derved, at de ere under Indflydelse af den Illusion, at de gennem de politiske Rettigheder ville kunne naae en forbedret materiel Stilling; thi dette er altid den Maade, hvorpaa Agitationen henvender sig til denne Samfundsklasse. Man siger ikke til dem, at det er en Væresag for dem at faae politiske Rettigheder, men man siger: Gaardmændene have skummet Høden af 5te Juni Grundloven og derfor henvende vi os til Eder, fordi vi mene at kunne love Eder, at I, naar I faae lignende Rettigheder, ville kunne opnaa en væsentlig Forbedring af Eders materielle Stilling. Det er en Selvsølge, at den Slags Henvendelser ikke kunne være uden Virkning paa denne Befolkning, men derimod vil denne Betragtning ikke kunne faae nogen Indflydelse paa nærværende Thing; thi alle vi, som ere her tilstede, kunne vistnok give hverandre det Vidnesbyrd, at der ikke hos Nogen er Mangel paa Villie til at gjøre, hvad der kan gjøres for materielt at ophjælpe den uformuende Befolkning, og jeg tror ikke, at der derom er den mindste Meningsforskjellighed mellem os, om vi end ere uenige om de Lovgivningsforanstaltninger, som vedrøre den uformuende Klasses Stilling, og om hvor vidt det kan antages, at den Foranstaltning, som findes i Lovforslaget, vil have den tilsigtede Virkning til Fordel for den fattige Klasse. Jeg har derimod ikke hørt en eneste Stemme i nærværende Thing have sig for, at man ikke kunde gjøre, hvad der kunde gjøres, for at komme vore ringest stillede Medborgere til Hjælp. Men, naar det nu altsaa er en given Ting — det tror jeg, at man kan gaa ud fra — at der i nærværende Thing er saa stor Elbøielighed, som der vel kan tænkes, til at gjøre, hvad der er muligt, for den fattige Befolkning, og naar det alene er de uhyre Vanskeligheder, som Lovgivningsmagten i den Henseende har at kæmpe med, som har gjort, at dette ikke i nogen betydelig Grad har kunnet mærkes, fordi nemlig Lovgivningsmagten her staaer lige overfor den allerstærkste og vanskeligste af de Opgaver, som kunne stilles den, og naar man maa gaa ud fra, hvad